

mig, at efter den Forklaring, som vi hørte forleden af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen), maa vi indrømme, at der er en fornuftig og god Plan deri, og jeg vil sige om disse to Bevillinger, at om end jeg ikke absolut tør anbefale dem, er jeg endnu meget mere bange for at tale imod dem. Jeg tror, vi skulle være meget varsomme med at forkaste de Tanker, som her have fundet Udtryk i Forlangendet om disse to Bevillinger, men det er jo af de Ting, som sikkert ville blive taget under grundig Overvejelse i det Udvalg, som vil blive nedsat.

De andre betydelige Bevillinger til Forbedringer af Svineavl og Fjerkræavl, skal jeg ikke omtale, det ere vi jo alle enige om, og de store Udførselstal, som fremvises paa dette Omraade, er jo et Vidnesbyrd om, hvilken Interesse de omfattes med, og hvilken Betydning de have for Landet i sin Helhed. Jeg vil derfor slutte med at gentage, at næsten alt, hvad der findes paa nærværende Lovforslag, omfattes med den højeste Interesse af den største Del af de danske Landmænd, og derfor gælder det om, at denne Interesse ikke svækkes, men at den støttes. Det er min Overbevisning, at dersom disse Foranstaltninger maatte blive støttede nogenlunde i den Retning, som der er peget paa i dette Forslag, skulle ogsaa de danske Landmænd vide at tage sig sammen i deres Gerning og gøre et Arbejde som vil være af vidtrækkende Betydning i økonomisk Henseende ikke alene for Landbrugets Mænd, men ogsaa for Folk i andre Livsstillinger i Samfundet. Det er jo dog saa og vil rimeligvis vedblive at være saa i en uoverskuelig Fremtid, at det danske Landbrug er det Erhverv, som er Hovedkilden til Velstanden her i Landet, om vi tør forvente, at en saadan vil blive vort Folk til Del. Derfor tror jeg, at jo mere intensivt de Kræfter, der hvile i den danske Jordbund, kunne blive udnyttede, først direkte ved god Planteavl, som jo ogsaa støttes af Landboforeningerne, og mere indirekte ved en god Husdyravl og Produkterne deraf, jo mere dygtigt og fornuftigt denne Udvikling kan gaa for sig i vort Land, desto mere vil den økonomiske Velstand i Landet stige for alle Samfundslag. Jeg kan derfor ikke andet end meget anbefale den allerstørste Velvillie over for de Bevillinger, som ere foreslaaede paa det Lovforslag, vi nu have til Behandling.

Doose: Det Forslag, vi her have til Behandling, om Husdyrlovens Revision er

ventet med Længsel ude omkring i Landet. Som Forslaget her foreligger, maa det siges at være godt som Grundlag, om der end paa forskellige Punkter hist og her kan gøres Indvendinger, hvad jo ogsaa de ærede Medlemmer, der have haft Ordet under de sidste Dages Forhandlinger, have gjort. Da der er talt saa meget om forskellige Punkter, skal jeg henholde mig til ganske faa. Først skal jeg da nævne § I. A. 1. om, at der kan tildeles 10 pCt. af Statstilskuddet, hvor Nabolandboforeninger slaa sig sammen om at holde Dyrskuer. Det tror jeg vil være til Skade for de smaa Landboforeninger. De ville ikke kunne staa sig i Konkurrencen, og de stifte dog megen Gavn ved at afholde Dyrskuer. Selv om de ikke blive saa store, som de kunde blive under andre Omstændigheder, ere de dog til Gavn særlig for tyndt befolkede Egne, hvor det i Tidens Løb er blevet Skik, at der afholdes smaa Dyrskuer om Aaret, hvor der kommer en Masse Mennesker, der se paa de fremstillede Dyr og faar et Indtryk af, hvorledes Husdyravlen staaar. Naar flere saadanne smaa Dyrskuer slaas sammen, vil Afstanden for Befolkningen blive saa stor til disse Dyrskuer, at de ikke saa let ville kunne komme der. Det anser jeg for skadeligt, og derfor er jeg ikke tilfreds med denne Bestemmelse om de 10 pCt. til Naboforeninger; der slaa sig sammen.

Der er saa i § 7 nævnt et Beløb af 75,000 Kr. til Hingste og 75,000 Kr. til Tyre over 3 Aar. Naar vi se paa den Inddeling, der er foretagen, er hele Landet delt i 13 Distrikter, men medens Sjællands 5 Amter ere slaaede sammen til et Distrikt og ligeledes Fyns to Amter til et Distrikt, omfatte alle de andre Distrikter kun et enkelt Amt. Der mener jeg rigtig nok, at Sjælland og muligvis ogsaa Fyn bliver forurettet. Naar de fem Amter for Sjælland blive slaaede sammen, bliver der for stor Afstand til, at alle kunne komme med. I de smaa Distrikter i Jylland og paa Fyn og Øerne, kunne de lettere komme sammen og faa deres Tyre og Hingste til Skuerne, end de kunne paa Sjælland. Her have Statsskuerne hidtil været afholdt i Roskilde. Den By synes at have faaet Monopol derpaa, skønt det jo egentlig ikke kan siges, at Roskilde just altid har taget velvilligt mod Landboerne, der kom til Statsskuerne. De have ikke en Gang gjort saa meget som at pynte deres By, noget, som mange Gange sker i de mindre Provinsbyer, hvor der afholdes lokale Dyrskuer. Man har egentlig faaet Indtryk af,